

OKTÓNDI

2005. december 6., V. évfolyam 2. szám.

Hol **M**aradsz, **G**árdzó ?

- avagy az eltűnt költő esete -

Ugye mondtuk, hogy most idén sokkal jobbak leszünk! Hát jobbak vagyunk!!! Tudjuk, hogy szükségetek van ránk, az Oktondi-adagotokra, hát itt vagyunk! És ennek ellenére nem emelünk az árakon. (Ámbár a legutóbbi számból rekord mennyiség kelt el! Ez az, lelkes olvasók!) Most is van itt izgalom bőséggel: gólyaavatás, interjú, sport, és bizony megérkezett Varró Dániel is hozzánk. Színesedünk, ügyesedünk, okosodunk, aki akar, még jöhet közénk (kedd nagyszünet könyvtár fölött!!!). Gyertek, legyetek a szupercsapat szupertagjai.

Anszí

A gólyaavató

2005. október 20-án csütörtökön a gimnázium épületében rendezték meg a gólyaavatást. A 11. évfolyam nagyon komolyan készült erre a napra, s mi, kilencedikesek izgatottan vártuk ezt a délutánt. Mindenki megtalálta a plakátokon, hogy melyik csoportba tartozik, és elég cikisnek találtuk az öltözéket. Már ezek beszerzése is gondot okozott. Pl.: pelenka, otthonka. Még szerencse, hogy a tampon fülre akasztását betiltották. Izgatottan néztük az

interneten, s érdeklődtünk, hogy tavaly milyen volt, s más sulikban milyen feladatokat adnak a kilencedikeseknek. Kicsit megijedtünk, ugyanis volt néhány durva feladat.

Az egy szem gólya tanárnak (Mihály Gergely) Hamupipőke feladat jutott. Kukoricát és búzát kellett válogatnia.

Szerencsére nekünk is tûrhetõ feladatok jutottak. Talán a kechupos, majd lisztes tálból a

kinder figurák szájjal való kihalászása volt a legdurvább. A gólyakirályról (Bányai Barna), gólyakirálynőről (Karai Klaudia) és Vecseri Ádám feladatáról szerintem nem kell beszélnem. De ebbe sem lehetett belehalni, ezt bizonyítani is lehet, hisz itt vannak közöttünk. Szerintem nem kell leírni a feladatokat, hiszen mindenki emlékszik rá. Azért a hagyományos tojássütés, az ÁFÁ-s számla kérés és a gólyakaja is megmaradt.

Én személy szerint jól éreztem magam, jókat neveltünk egymáson. S a legfőbb, hogy beavattottak lettünk!!! Most már igazi HMG-sek vagyunk, az eskü összes pontját betartjuk, és éljük vidám 9.-es életünket!

Lana

Interjú a vámpírral

Na nem! Az egy másik sztori! Viszont azt mindenki tudja, hogy a múlt hónapban volt immár 14. éve az elsős avatás vagy más néven a gólyabál. Aminek a csúcspontja kétséget kizáróan a gólyakirálynő és a gólyakirály választása. Idén ezt a megtisztelő címet Karai Klaudia és Bányai Barna kapta.

Most a királlyal,- na nem, sajna nem Jimmy-vel,- hanem Barnával készítettem riportot. Garantáltan igazi "barnás vallomás"!

C.: Szerinted miért pont te lettél a gólyakirály?

B.: Fogalmam sincs, hogy miért én. A legvadabb álmaimban sem gondoltam volna, hogy kiérdemlem ezt a "kitüntetés". Talán azért én lettem, mert a tesóm 3.-os, és az osztálytársait rám uszította. Igazából tényleg nem tudom, de nagyon élveztem, az tény.

C.: Milyen érzés volt ott állni a színpadon abban a rémes hucakában, miközben az egész sulis téged nézett?

B.: Egészen felemelő érzés volt. Igaz, tudtam, hogy mindenki rajtam röhög, de az akkor nem számított. Kitüntetésnek vettem a gólyakirály címet, sőt még most is annak veszem.

C.: Pontosan te milyen feladato(ka)t kaptál?

B.: Igazából nekem semmi durvább feladatom nem volt, csak egy kis csokipudingot kellett ennem pelenkából. A mustáros-tejszínhabos pufit őszintén megmondom, bepakoltam a bordásfal mögé. Szóval annak az izarzenálnak az élvezeteit nem kellett átélnem. Viszont szegény Vecseri jól megszívta! (Vecseri Ádám 9.B) Napokig a felvilágosító

előadásán röhögött a sulis. Égett, mint a rongy! Haha ;)

C.:Na, nem mintha neked nem kellett volna előadást tartanod! Nekem úgy rémlik, hogy Ádám felkért segítőnek. Talán, mert te többet tudtál volna mesélni?;

B.:Ez nekem is rémlik, de ha jól emlékszem ezt a feladatot szerencsésen lepasszoltam.

C.:Jó muri volt az avatás utáni buli?

B.:Őrült nagyot buliztam a bál után. Először az Old Man-ben kezdtünk, aztán IH. Azt azért megjegyzem, hogy nem szoktam inni. (És ezt mi higgyük is el??, a szerk.). Aztán megint Old Man és megint IH. Összegezve: elvezítettem egy ezrest, összekarcoltam az órám, beleestem egy szűrős bokorba és kiszakítottam a pólómat. De ezek a kis balesetek nem törnek le, mert az ember életében csak egyszer gólyakirály.

C.:Hát, az biztos! Nem értem, hogy panaszkodsz. Ha jól érezted magad, akkor más nem számít, te nem így látod? De tényleg,

szerinted rajtad kívül ezek a problémák még kit érdekelnek?! Talán azt, aki az ezrest zsebre vágta!

B.:Nem akartam panaszkodni, de azért nekem ezek akkor igen fontosak voltak. Ami az ezrest illeti, az, aki megtalálta, igazán visszaszolgáltathatná!

Ja, és ébren tényleg sz..abb volt!

Tanulás és szórakozás, a tizenéves lét alapelemei

Iskolánk tanári karát ebben az évben is néhány új tanár gyarapította. Közülük az egyik Mihály Gergely. Vele készítettem most interjút.

- *Először is- mivel tudom, hogy ebben az iskolában tanult- szeretném, ha mesélne a diákéveiről. Például, hogy mire emlékszik vissza szívesen, vagy mi az, amire nem annyira büszke az itt eltöltött évekkel kapcsolatban?*

- Végül is mint minden tinédzsernek, nekem is kicsit zavaros életem volt annak idején, tehát van pár dolog, amire nem vagyok annyira büszke mai fejjel:-). De ennek ellenére rengeteg jó emlék fűz ehhez az iskolához. Például a gimibulik akkori hangulata... Az első próbálkozásaim a lányokkal... Itt alakult meg a máig létező zenekarom, meg hát ugye itt tudatosodott bennem, hogy tényleg az angol az, amivel foglalkozni szeretnék a későbbiekben...

- *Mikor és miért döntött úgy, hogy a tanári pályát választja?*

- Lehet, hogy nem hiszitek el, de általános iskola hatodik osztályában már tudtam, hogy angoltanár akarok lenni. Ez nálam eléggé célirányos dolog volt. Egyedül angoltól tüntem ki valamilyen szinten a többiek közül, és úgy, hogy még csak tanulnom sem kellett túlzottan. Valahogy ráéreztem az elejétől fogva. Az emberekkel meg mindig is elég jól tudtam kommunikálni, és olyan kézenfekvő volt, hogy miért is ne lennék angoltanár... Persze mint mondtam, csak később a gimnáziumban erősödött meg ez a dolog bennem. Ezt bizonyára angoltanáromnak, László Béláné, Gabi néninek is köszönhetem.

- *Ebben a tanévben kezdett tanítani. Voltak elvárásai a diákokkal, a kollégákkal vagy a tanítással kapcsolatban?*

- Az elején kicsit tartottam a dologtól, de azt mondhatom, hogy pozitívan csalódtam az egészben. Jó fejek a kollégáim is és a diákok is, meg úgy érzem, hogy kezdek egyre inkább ráérezni a tanításra... Vannak ugyan nehéz napok, de alapjában véve jobb az egész, mint amilyennek

képzeltem.

- *Nemcsak tanár, hanem zenekari tag is. Nehéz összeegyeztetni a tanítást a zenéléssel?*

- Egyáltalán nem nehéz összeegyeztetni a kettőt. A zene, a zenélés a legfontosabb dolog az életemben a családom és a tanítás mellett. Én azt vallom, hogy ha az ember igazán akar csinálni valamit, akkor arra kell, hogy maradjon ideje. Persze jóval elfoglaltabb vagyok manapság, mint mondjuk egy éve, de próbálni és koncertezni hétvégente szoktunk, a lemezfelvétel meg például a nyáron zajlott. Szóval a két dolog nem keresztezi egymást.

- *Előfordult már, hogy egyes diákjai elmentek megnézni a koncertjeit, és esetleg együtt is buliztak?*

- Igen, láttam már tanítványokat az első sorokban headbangelni, sőt voltak olyanok is, akik

már azelőtt több Angertea koncerten megfordultak, mielőtt tanítani kezdtem volna itt. Persze páran nem is sejtették, hogy tanár leszek, és azt sem, hogy pont őket fogom tanítani... Az első órán igencsak meglepődött tekinteteket láttam:-). Az együtt bulizás viszont nem működik nálam... Én nem szoktam bulizni, mivel szent életet élek:-).

- *Elmesélné, hogy hogyan történt az, hogy pont itt a HMG ben lett tanár?*

- Ez is olyan kézenfekvő volt. Ismerős környék, ismerős emberek... Nem igazán szerettem

volna messzire elkerülni otthonról, meg tényleg szerettem ide járni. Valahogy olyan otthonos nekem ez a gimnázium. Hozzám nőtt az itt töltött évek alatt... Amint befejeztem az egyetemet Szegeden, beadtam egy pályázatot ide. Behívtak ilyen elbeszélgetés-szerúségre, és felvettek. Mondanom sem kell, hogy majd kiugrottam a bőrömből örömben.

- *Elmondaná, hogy milyen érzés volt ennyi idő után újra átlépni a gimnázium kapuját?*

James Dean

(1931. 02. 08 - 1955. 09. 30)

Ki is volt valójában James Dean? Igazság szerint erre a kérdésre még Ő maga sem tudta a választ. Rövid élete során fiatalok millióit hódította meg azzal, hogy filmjeiben elképesztő hitelességgel mutatta be kortársai problémáit, a felnőtté válás fájdalmas mivoltát.

James Byron Dean 1931-ben született az Indiana állambeli Marion-ban (USA). A család nem sokkal később Santa Monicá-ba költözött, és itt éltek 1940-ig, amikor James édesanyja meghalt. A fiú Fairmount-ba került a nagybátyjához, és itt töltötte gyermekkorát. Később szülővárosaként és fő inspirációjaként tekintett erre a kisvárosra.

James vidám gyerek volt, később befelé forduló és nyugtalan lett. Kitaszítottnak érezte magát, néha szerette az embereket, néha pedig mindent megtejt, hogy eltávolodhasson tőlük. Nehezen nyílt meg mások előtt, kevés embert fogadott a bizalmába, akiket viszont igen, azokkal nagyon szoros kapcsolatot ápolt. Ez a kettősség végigkísérte életét.

Az általános iskolában sorra nyerte a szavalóversenyeket, ám a középiskolában érdeklődése a sport felé fordult. Kosarazott, baseballozott, még a rúdugrást is kipróbálta. Hamarosan ezekkel is felhagyott, festeni és szobrászkodni kezdett. Fontos volt számára az önkifejezés, úgy gondolta, az alkotásain keresztül talán közelebb kerülhet önmagához. Művei a magányról szóltak. Egyik legismertebb szobra egy arc nélküli alak, melynek az "Én" címet adta.

Az iskola elvégzése után Los Angeles-be ment, és beiratkozott a kaliforniai egyetemre, ahol színművészetet tanult. L.A.-ben kapta első tévés szerepét: egy üdítőreklámban jegyszédőt alakított. New York-ba költözött, ahol még több tévés szerep várta, kisebb-nagyobb sikerrel. New York-ban felvették az Actors stúdióba (itt tanult a színjátszást forradalmasító Marlon Brando is). Miután egyszer kritizálták játékát, azonnal otthagya a stúdiót.

James a Broadway-n is bemutatkozott: első darabja

a "Nézd a Jaguárt" volt, mely nem volt túl sikeres, a kritikusok ugyanis egyszerűen nem értették. Második darabja után ("A meztelen") azonban már sztárként ünnepelték. Természetesen James itt sem maradt sokáig: két héttel a premier után kilépett.

Hollywoodba költözött, ahol megkapta az "Édentől keletre" című film főszerepét 1954-ben. A film hatalmas siker lett, a közönség és a szakma egyaránt elismerte: elnyerte az Oscar-díjat, James-t pedig jelölték a "Legjobb színész" kategóriában. Karrierje elkezdett felfelé ívelni: 1955-ben mutatták be a

"Haragban a világgal" című filmet, melyben egy magányos, lázadó fiatalembert alakított - tulajdonképpen önmagát. Nem sokkal ezután mellékszerepet kapott az "Óriás"-ban. Úgy tűnt, az élete végre kiteljesedik...

James szenvedélye a színjátszáson kívül a sebesség volt. 15 évesen kapta első motorját, innentől kezdve a gyorsasági versenyek gyakori résztvevője lett. Az "Óriás" forgatása alatt James egyik barátjával Salinas-ba indult egy autóversenyre. Az úton frontálisan ütközött egy gépkocsival. A baleset egyetlen halottja James Dean volt. A

sors ironiája, hogy James pár nappal a halála előtt egy tévéműsorban beszélt a biztonságos vezetés fontosságáról.

Fairmount-ban helyezték végső nyugalomra. James Dean mindössze 3 mozifilmet forgatott, pályája pedig 16 hónapig tartott. A nézők tették legendává, azok a fiatalok, akik érezték, hogy végre valaki megérti őket, átérzi a gondjaikat és felhívja a figyelmet elkeseredettségükre és magányukra. Ahogy azt egy, az életéről szóló dokumentumfilmben tökéletesen megfogalmazták: "A fiatalság magát gászolta James Dean halálával."

Török Erika

Filmajánló

Gól!- Goal!

Amerikai sportfilm 118 percben

Rendezte: Danny Cannon

Szereplők: Kuno Becker, Alessandro Nivola, Stephen Dillane, Anna Friel

A rendező csak arra használja a focit (ha még nem szóltam volna a fociról is szól a film), hogy bemutasson egy érdekes karriertörténetet. A főszereplő Santiago Munez (Kuno Becker) Mexikóból, a szegénységből szökik Los Angelesbe, onnan apja szigora elől Newcastle-be menekül. Sze-replőnk igazi népi hős, mert hogy tehetséges, kitartó, jószívű és még kiszolgáltató is. Ki-szolgáltató? Igen, például az esős időjárásnak, ami számára szokatlan (Mexikó után), csapattársai piszkálódásának, a béna "menedzserének" és a "fizikailag mindennem meg van" klubnővéreknek (persze melyik csaj nincs odáig egy ilyen pasiért??). Egyszer

csak történik, hogy tehetségünk lehetőséget kap a Newcastle United utánpótlás csapatában (melyik filmben nem kap lehetőséget a főhős?). A felkészülés során Santiago igencsak esetlenné bizonyul: elcsúszik, sáros lesz a (cuki) pofikája..., és még amit el lehet képzelni. Ennyi szerencsétlenkedés után akárki feladná a dolgot, de egy igazi sportember nem, így Santi sem teszi. Még bízik tehetségében, szerencsében (ami eddig nem volt neki). Végül ki az, aki segít? Hát persze a forga-tókönyvíró, aki meghozza a szerencsét Santiagónk életébe. Főszereplőnk bebizonyíthatja, hogy ő maga a

megtestesült tehetség és a kezdeti nehézségeket le tudja győzni. Az egyre jobban lecsúszó focista az utolsó pillanatban akkora gólt rúg, hogy itt a vége fuss el véle.

A profi labdarúgás világának "nagy sztárjai" is megjelennek a filmben, gondolok itt Beckhamre és Zidane-ra.

Aki nem hiszi, nézze meg a filmet, illetve aki nem látta az is, mert azért jó kis film és még nézhető is.

Jó szórakozást!

Ladybird

Ui.: Reméljük a következő számban sikerül információval szolgálni a Fej vagy írás vagy az Egy szoknya egy nadrág című filmről. Az előbit napokkal ezelőtt láthattatok is a szentesi moziban!

Minden, ami irodalom...

Megint a versek és azok a tanulók, akik merik egy picit megmutatni önmagukat.

A holló éjszakája

szürke pocsolyákba csámpázok
a hideg éjszaka mögém kúszik
és rámteríti leplet
minden lépéssel távolabb kerülök tőled
mi oly könnyű volt egykor, most ólomsúlyként
nehezedik
rám
s nem tudom lerázni magamról
sose beszélgettünk magunkról
most hogyan oldanád fel szavakkal
ezt a titkos-bús érzést
hogyan nem csal csókok arcomra mosolyt már
s ujjaid sem bújtatnak testembe bizsergést
nem látlak már téged,
mikor nézlek
nem látom már azt,
amit akkor láttam
mikor nem néztelek
sose ismertelek
ez lenne hát a megtorlás
a mámor elillan, csókom megcsalt
testet a testnek
s a lélek valahol elveszett
ebbe a lila ködös párafelhőbe
fuldokol
s csak én állok a pocsolyában
tarkón csókol a fagy

t.r.

Éberem - Álmosan/Álmosan - Éberem

Kimerülten s eme élet
borongós ködétől elaléltnan
kábultan pillogva pillámmal
bámultam én, bámultam biz
fekete csuklyával béborított
fehér leplet elszakított
árnyékoktól sújtott kósza alakok
jajveszékelésétől hangoskodó zavarát
s a csodálkozás borította rám
halovány szürkére festett fátyolát
fátyolok fényes avagy fénytelen
zuhataga hullik naponként
fényes avagy fénytelen orcámra
s eme napok árnyaltan idézik fel
előttem mindent mit tanultam
hittem, láttam éreztem avagy
valósan álmodtam nyitott szememmel
s közben álmosan pihentem alatt
ágyam paplanos börtönében raboskodva
elmém kósza képzeletének szülőttei
avagy valótlan valóságom képzetei
melyek mikor leszáll a sötétség leple
béborítják, felkavarják, elrejtik előlem
bemásznak hálóingem ívelt leplébe
nyakamra tekergőznek áruló kígyóként
s izzadva vergődve lepedőmön
rátok gondoltam tudjátok meg
Ti sétálgattatok álmodom gödrében
s egy üres verem fölött lézengtetek
közben véres kést éleztetek
másnapokon én láttam a kezetek
s bár tisztának vallottátok
vér borította tiszta tenyeretek

u.n.

Sportrovat

Társastánc

Újra itt vagyunk a sportrovatban, de most teljesen más sportot választottam. Ebben a számban a társastáncsal ismerkedhettek meg. Most Csapi Flórától (iskolánk 9.D-s tanulója) érdeklődtem a táncról.

- *Mikor kezdted el a táncot?*

- 3 éve.

- *Mikor érdemes elkezdeni?*

- Szerintem erre a legjobb kor a 6-7 év, mert ilyenkor sokkal könnyebben tanul a gyerek, és több ideje van a táncra. Ráadásul a kicsik ezt szórakozásként élik meg. Ez nem azt jelenti, hogy nekem nem kikapcsolódás, csak a nagyobbaknak már komolyabban kell küzdeni az eredményekért.

- *Miért szereted és kezdted el?*

- Alsós koromban a mostani edzőm órarend szerinti táncórát tartott nekünk az általános iskolában, ezeken az órákon szerettem bele. Később beiratkoztam a Szilver TSE-be, és itt

kezdődött táncos pályafutásom. Szeretem a jó társaság miatt, és mert egy nagyon különleges és gyönyörű sport.

- *Milyen lehetőségek nyíltak számodra?*

- Szinte minden hónapban vannak versenyek, de bemutatók ritkábban. Külföldre még sajnos nem volt lehetőségünk elmenni, de egyelőre a hazai versenyeken is bőven elég küzdeni a helyezésekért.

- *Milyen tanácsot adnál azoknak, akik most kezdik el ezt a sportot?*

- Attól függ, hogy ki milyen korban van: ha tizenéves, akkor kitartás, fegyelem, és jól gondolja meg, hogy komolyan akar-e ezzel foglalkozni. Ha kicsi, akkor próbálja szeretni és nem elkapkodni. Sok sikert!

Köszönöm szépen, hogy rendelkezésemre álltál. A következő számban egy újabb sporttal ismerkedhettek meg.

-by klau-

Kedd

/avagy Tuesday, Dienstag, Mardi.../

Jelentem megérkeztem. Ismét itt van az a valaki, aki arra vetemedett, hogy a hét napjait elemezgesse, számról számra. A soron következő, gondolom mindenki meglepetésére, a kedd.

A kedd egy érdekes nap. Átmenetet képez a hétfő és a szerda között. Úgy köti össze a hétnak a számomra a két leginkább nem szeretett napját, akár egy mocsáron valaha átívelő híd, amelyet már fenyeget a mindent beborító és uraló förtelmes sár.

Ha már sárnál tartunk, színben is itt kell keresgélni a keddet jellemző árnyalatot. Pontosán meghatározva, az igazán mély sötétbarna, amely egyszerre juttatja eszünkbe az elmúló őszt és a néha már gyötrően és ellenállhatatlanul, barátságos csokis sütik színét (a lányok tudják, hogy miről beszélek).

Mint már előző írományomban utaltam rá, tapasztalataim szerint ez a nap igen megerhelő a diákra nézve, a tudását számonkérő iratok, feladatlapok, tesztek, felmérők vagy csak mezei dolgozatok kitöltése terén. Ahogy az előző évekre visszagondolok, a táskám súlya is keddi napokon volt a legnagyobb.

Különösen emlékeztetek számomra a tavalyi kedd reggelek, amikor látványos letargiában ücsörögtem a kémia melletti lépcsőn, ölemben füzet, könyv, tolltartó... és ha nagyon megerőltettem a szemem, majd a nyakamat némi mozgásra ösztönöztem, a körülöttem tartózkodó homo sapiens sapiensek (mint megtudtam így pontos... de régen volt már az őskor) is eléggé hasonló tüneteket produkáltak.

Habár mit fentebb vázoltam, nézeteim szerint sok lehangoló tulajdonsága van eme napnak, mégis elengedhetetlennek érzem. Nem tudnám azt mondani annak a valakinek, aki a napokról határozott, hogy legyen szíves, szabadítson meg a keddtől. Más napokat inkább tudnék figyelmébe ajánlani...

Akár mennyire egy októberi ködös naplementére emlékeztet, be kell, hogy valljam: egyrészt naplemente nélkül nem teljes egy nap sem lenne teljes, másrészt szerény véleményem szerint az őszi naplemente az egyik legszebb dolog a világon.

Kinga

Buliszervíz!!!

E hónaptól startol a "Buliszervíz", mint aktuális informátor, rajongói klub, vagy amit akartok! Az első részben sokak örömeire SpongyaBob-ról tudhattok meg érdekességeket. A következő pár számban pedig a rajzfilm többi szereplőjéről.

Mint tudjuk, SB. a Rozsdás Rákolló-ban dolgozik, mint szakács. Bikini Fenéken innen és túl híres a herkenyűburgere. SB. kedvenc

elfoglaltsága a medúzavadászat a legjobb barátjával, Patrickkal. Más hobbijai: sportolás, Sandy-val strandra járás játék Gary-vel és buborékemberkék gyártása. SpongyaBob mindig nagyon boldog.

Stephen Hillenburg

Ő az a volt biológus, aki megalkotta a legendát.

"SzivacsBob"-ot ("SzivacsFiú" igazából) Mr.Hillenburg keltette életre egy nyakkendővel övezett szögletes szivacsdarabból. SpongyaBob mára már kulturális ikon, miként megalkotója is. Néhány rajongója, mint például Jennifer Love Hewitt (aki szerelmes levelet írt neki) Bruce Willis, Dr. Dre, és a 15 milliónál is több ember, aki figyelemmel kíséri a show-műsort a TV-n.

Tom Kenny

Habár Tom Kenny-t leginkább arról ismerik, hogy SB. hangja, azonban majdnem minden Nicktoon-ban és sok egyéb show-ban is részt vett. Néhány a szerepei közül: kutya volt a Catdog-ban, Spyro, Polgármester a Powerpuff Girls-ben, Ratbert és Askok a Dilbert-ben, valamint néhány véletlenszerű szerepet is valamennyi ismert rajzfilmben, amit csak megalkottak.

Sztárok rovat

Emma Watson

Teljes név: Emma Charlotte Duerre Watson

Született: 1990. április 15.

Szeme színe: barna

Haja színe : barna (az 1. részben póthajat is viselt)

Szülei: Jacqueline Watson és Chris Watson elváltak

Otthona: Oxfordshire, Anglia

Testvére: öccs: Alex (3 évvel fiatalabb)

Háziállat: 2 macska-Bubbles és Domino

Kedvenc film: Julia Roberts filmek

Kedvenc előadók: Bryan Adams, Suzanne Vega, Dido, Samantha Mumba

Hobbiai: tenisz, hoki

Ahová írhattok neki: c/o Leavesden Studios, P.O. Box 3000 Herfordshire WD27LT, England

Danielnek is ugyan ide írhattok!

A Harry Potter filmekben Hermione Grangert alakítja. Szereti ezt a szerepet, sok mindenben hasonlítanak is, de különbségek is vannak bennük. Pl.: Emma nem olyan stréber, mint Hermione. Emma imádja Brad Pittet. Egyszer találkozott is vele, s sajnálja, hogy túl idős egy diák szerepére. Szerette volna, ha Brad alakítja Viktor Klumot.

Szegény Emmát gyakran szóba hozták, hogy Daniellel jár. Sőt Rupert Grint és Tom Felton szóba került.

A Harry Potter filmek előtt több iskolai színdarabban szerepelt.

A Harry Potter és a titkok kamrájában nyújtott nagyszerű alakításával elnyerte a rangos AOL díjat a legjobb női mellékszereplő kategóriában.

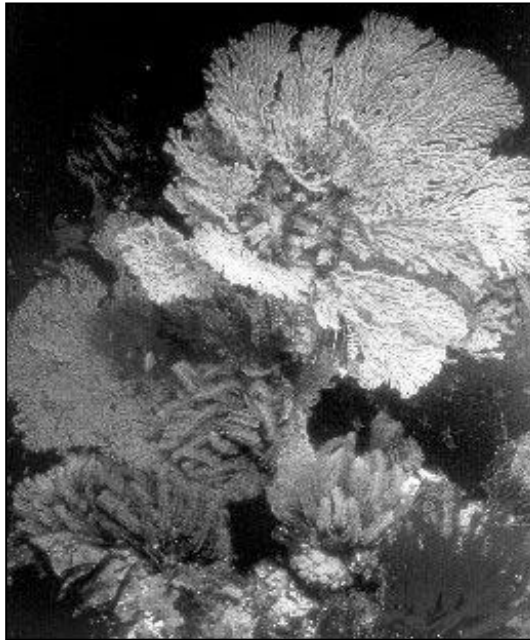
AZ EMBEREKÉRT ÉS AZ ÁLLATOKÉRT

A Nagy Korallzátony

Most, hogy már szó szerint itt a tél, esővel, hóval, faggal együtt, gondolom, sokaknak eszébe jut, hogy bárcsak még mindig nyár lenne. Kalandozzunk egy kicsit az óceán mélyére, a Nagy Korallzátonyhoz.

A Nagy Korallzátony olyan óriási, hogy az űrhajósok is látják, ugyanúgy, ahogy a Kínai Nagy Falat.

Elég furcsán hangzik, de igaz, hogy a korallok élőlények, mégpedig olyan polipok, amelyek talpkorongjaiból mész válik ki, és ebbe ágyazódnak be. A korallzátonyok a szivárvány minden színében pompáznak, ámulatba ejtve ezzel a kíváncsi turistákat.

A Nagy Korallzátonynál rengeteg állatfaj él. Vannak ott medúzák, tengeri tehének, tengeri kócsagok, kagylók és tengeri csillagok is. Ezeknek az állatoknak életfeltételei a színes korallok, ugyanis nagyon sokan nem csak otthont lelnek benne, hanem abból táplálkoznak is.

A Nagy Korallzátony egy igazi turistaparadicsom, aki teheti, látogasson el az Ausztrália közelében lévő, a parttal párhuzamosan futó korallokhoz.

Emily

Szerkesztői stáb: *Főszerkesztő:* Lucz "hamegjelenekakkoriskésekamegbeszélésekről" Barbara. *Főszerkesztő-helyettes:* Sákovics "megnyertemamegyeiballadamondóversenythurrá" Eszter. *Olvasszerkesztő és lapszerkesztő:* Tímár "mindenkitfikázok" Anikó. *Szerkesztők:* Baráth "mindigénvagyokaközpontbaaszuperegómmiattkivéveamkornem" Anna, Bojtor "szeretekbeszélni" Bogi, Farkas "studiósisvagyokám(IloveJani)" Renáta, Gál "márabátyámisoktondisvolt" Zsuzsi, Karai "évnoltamagólyakirálynőbezzegvelemnemkészítettekriportot" Klaudia, Konyecsik "álmaimbanélek" Kinga, Kucov "mindenlányszerelmesbelém" Borisz, Marton "nemférekiegyoldalbaésezenremélemnemsértődömmeg" Krisztián, Páli "leeeeeevagyoooooooooklaaaaaasuuuulva(felelolosé)" Viktória, Urbán "énnevagyokstúdiósiogyIloveversek" Nóra, Sarkadi "H.P.fanutálomSpongyaBobot" Ági, Tóth "tarkóncsókolafagy" Réka, Török "mindigmosolyogvajárokaziskolába" Erika. *Címlap:* Marton "remélelkészleszekvele" Krisztián *Logó:* Fölk "márnemisjáromkide" Petra *Felelős kiadó:* szentesi Horváth Mihály Gimnázium DÖK-je *Hirdetésszervezés és marketing:* stáb "Szerkesztőségi titkár" és "gazdasági ügyintéző": Szurmik "szuszubé" Zoltán. *Előfizetni bármely hírlapkézbesítőnél - lehetetlen!!!*